

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
Student Affairs Administration Problems Educational Institutions under the Sisaket
Provincial Administrative Organization

สุทธิพงษ์ เทียงธรรม

Sutthipong Theingtham

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

Faculty of Education, Nakhon Ratchasima College, Thailand

E-mail: sutthipong.t15@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-1590-2276>

Received 30/01/2023

Revised 31/01/2023

Accepted 20/03/2023

บทคัดย่อ

งานกิจการนักเรียนถูกจัดให้เป็นงานหนึ่งที่สำคัญของงานบริหารทั่วไป รวมทั้งงานด้านกิจการนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย งานด้านควบคุมดูแลความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน งานด้านแนะแนว และการจัดทุน งานด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน งานบริการอาหารกลางวัน งานบริการด้านสุขภาพ งานบริการด้านการรักษาความปลอดภัย งานกิจกรรมนักเรียนมุ่งส่งเสริมเติมเต็มคุณภาพของผู้เรียนนอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ และ (2) เปรียบเทียบระดับปัญหาความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน ประชากรที่วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 1,452 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 316 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test และ t-test ผลการวิจัย พบว่า (1) ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และ (2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า (ก) จำแนกตาม เพศ โดยรวมไม่แตกต่างกัน (ข) จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน (ค) จำแนกตาม อายุ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ (ง) จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ปัญหาการบริหารงาน ; กิจการนักเรียน ; องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

Abstract

Student affairs are considered to be one of the important tasks of general administration, including student affairs, which includes supervision of student conduct and discipline, guidance and funding, student activities, Lunch service, health service, security service, student activities aimed at promoting the quality of students in addition to normal teaching. This research aims to (1) study the level of problems in student affairs administration at educational institutions under the Sisaket Provincial Administrative Organization. And (2) comparing the level of problems, and opinions of personnel on student affairs administration problems from educational institutions under the Sisaket Provincial Administrative Organization classified by sex, education level, age, and work experience in student affairs. The population in this study was 1,452 school personnel under Sisaket Provincial Administrative Organization using a sample of 316 people. The research tool was a questionnaire on student affairs administration problems. The statistics used in the research were frequency, mean, percentage, standard deviation, F-test, and t-test. The results showed that; (1) The overall level of opinions on student affairs administration problems of educational institutions under the Sisaket Provincial Administrative Organization was at a moderate level. And (2) the results of a comparative analysis of the level of opinions on student affairs administration problems from educational institutions under the Sisaket Provincial Administrative Organization found that: (a) Classified by sex overall is not different. (b) Classified by the level of education overall is not different. (c) Classified by age in general and in each aspect is not different. And (d) classified by experience in student affairs as a whole and in each aspect were not different.

Keywords: Management Problems; Student Affairs; Sisaket Provincial Administrative Organization

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันนั้นความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เป็นผลมาจากสภาพสังคมทั้งทางด้าน สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากขึ้น หากแต่การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวนี้ ยังขาดการคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา เช่น ปัญหาทางด้านการเมืองและสังคม โดยในฐานะที่สังคมไทยเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกก็ย่อมที่จะต้องได้รับผลกระทบไปด้วย โดยที่ผ่านมามีหลายทศวรรษประเทศไทยได้มุ่งเน้นการพัฒนาทั้งในด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตของประเทศและรายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น ผลที่ได้คือทำให้เศรษฐกิจเติบโตแบบก้าวกระโดด แต่ในความเจริญดังกล่าวเป็นการเจริญเติบโต

ที่ไม่ถาวร เนื่องจากการพัฒนาที่ได้มาจากเทคโนโลยีอันล้ำหน้านั้น มิได้เกิดมาจากคุณภาพของคนในประเทศอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อสภาพการณ์ของโลกและเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงก็จะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย สังคมไทยจึงต้องปรับตัวเพื่อให้รู้เท่าทันและดำรงชีวิตอยู่ในโลกปัจจุบันให้ได้ ซึ่งปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์นี้ได้ ก็คือการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในประเทศ เนื่องจากคนที่มีคุณภาพจะเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้ก้าวไกลยิ่งขึ้น โดยเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพคือกระบวนการเรียนรู้และการศึกษา (สุรพัชร เกตุรัตน์, 2561)

การศึกษาจึงถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทรัพยากร เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องที่ช่วยให้มนุษย์มีความเจริญของงานปรับตัวได้ ดำเนินชีวิตที่ดี มีความเปลี่ยนแปลงในทางที่พึงประสงค์ ตลอดจนช่วยให้มนุษย์เรียนรู้ได้ คิดได้ ทำได้ แก้ปัญหาได้ ทั้งยังเป็นกระบวนการในการพัฒนาประเทศชาติให้บรรลุเป้าหมาย จากแผนการศึกษาแห่งชาติและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานและประสิทธิภาพดีพอที่จะพัฒนาประชากรและประเทศชาติให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในกระแสโลกาภิวัตน์ การเตรียมบุคคลให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ส่วนหนึ่งเป็นหน้าที่ของโรงเรียน คือ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ ในยุคปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้ประชาชนคนไทยมีความสามารถดีขึ้นในการแก้ปัญหา ไม่เพียงแต่พัฒนาความต้องการ ความสนใจ ความสามารถของแต่ละบุคคลเท่านั้น แต่ต้องมุ่งสร้างบุคคลที่สังคมพึงปรารถนา โรงเรียนจึงมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนให้แก่เยาวชน ซึ่งจัดการศึกษาในโรงเรียนมีความสำคัญยิ่งเพราะมีความมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้รับการจัดการศึกษาที่ดี ปลูกฝังค่านิยมอันดีงาม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีพื้นฐานความรู้ในด้านวิชาการ เพียงพอที่จะใช้ในศึกษาต่อในขั้นต่อไป เพื่อเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพในอนาคต (วรภรณ์ บุญดอก, 2559)

ในการบริหารโรงเรียนนั้น จะทำการแบ่งการบริหารออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) ด้านวิชาการ 2) งานบุคคล 3) งานบริหารการเงิน 4) งานบริหารทั่วไป ซึ่งงานกิจการนักเรียนถูกจัดให้เป็นงานหนึ่งที่สำคัญของงานบริหารทั่วไป รวมทั้งงานด้านกิจการนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย งานด้านควบคุมดูแลความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน งานด้านแนะแนว และการจัดทุน งานด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน งานบริการอาหารกลางวัน งานบริการด้านสุขภาพ งานบริการด้านการรักษาความปลอดภัย งานกิจกรรมนักเรียนมุ่งส่งเสริมเติมเต็มคุณภาพของผู้เรียนนอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความสามารถที่ได้ไปใช้จริง พัฒนาบุคลิกภาพ การมีวินัยในตนเอง การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม พัฒนาความสามารถ ความสนใจ และความถนัดเฉพาะของนักเรียนแต่ละคนให้ก้าวหน้าเป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคมให้ได้มากที่สุด ดังนั้นการบริหารงานกิจการนักเรียนจึงเป็นการส่งเสริมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนในการแก้ปัญหาอุปสรรค ต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ที่รับผิดชอบบริหารงานกิจการนักเรียนต้องมี

ความเข้าใจในการกิจความรับผิดชอบ และความต้องการของนักเรียน โดยมีหลักในการดำเนินงานคือ ต้องทำการสำรวจความต้องการและปัญหาของนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน โดยจำแนกออกเป็นงานในด้านต่างๆ ได้ 7 ด้าน คือ 1.ด้านการควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน 2. ด้านการจัดบริการแนะแนว 3. ด้านกิจกรรมนักเรียน 4. ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5. ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน 6. ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และ 7. ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย (สุวิทย์ หนองไผ่, 2565)

ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างกระทันอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด ส่งผลกระทบต่อนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยจังหวัดศรีสะเกษเป็นเมืองชายแดน มีการค้าขายระหว่างชายแดนเป็นหนึ่งในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด ส่งผลให้ผู้ปกครองของนักเรียนได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก การจัดการศึกษาของสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และมีจุดเน้นที่สำคัญประการหนึ่งในสถานการณ์ปัจจุบัน คือ การดูแลนักเรียนที่ต้องเข้มเข้มนมากยิ่งขึ้น การส่งเสริม พัฒนา การป้องกัน และแก้ไขปัญหาเพื่อให้เด็กนักเรียนได้พัฒนา เต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดีมีทักษะการดำรงชีวิต และ รอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง พร้อมรับกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้ของสถานศึกษาจะสามารถดำเนินงานได้เป็นระบบ มีความต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพเพียงใดล้วนขึ้นอยู่กับ การวางแผนการจัดการการดำเนินงาน การกำกับ ติดตาม ดูแล แก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งล้วนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะนำพา การจัดการศึกษาไปในทิศทางใด

จะเห็นได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในการบริหารจัดการการศึกษาในสถานศึกษา และส่งเสริม กำกับและติดตาม เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้โดยคอยชี้แนะ ให้คำแนะนำและผลานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็น ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน เพื่อพัฒนาความรู้ทักษะ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีให้กับผู้เรียนเพื่อที่จะเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อนำผลการศึกษามาใช้พัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานกิจการนักเรียนให้สามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผน ส่งเสริม สนับสนุน การบริหารจัดการงานกิจการนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งผู้วิจัยมุ่งศึกษาตามแนวการดำเนินงานกิจการนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ใน 7 ด้าน ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

เพศ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย

- 1) ชาย
- 2) หญิง

ระดับการศึกษา จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย

- 1) ปริญญาตรี
- 2) สูงกว่าปริญญาตรี

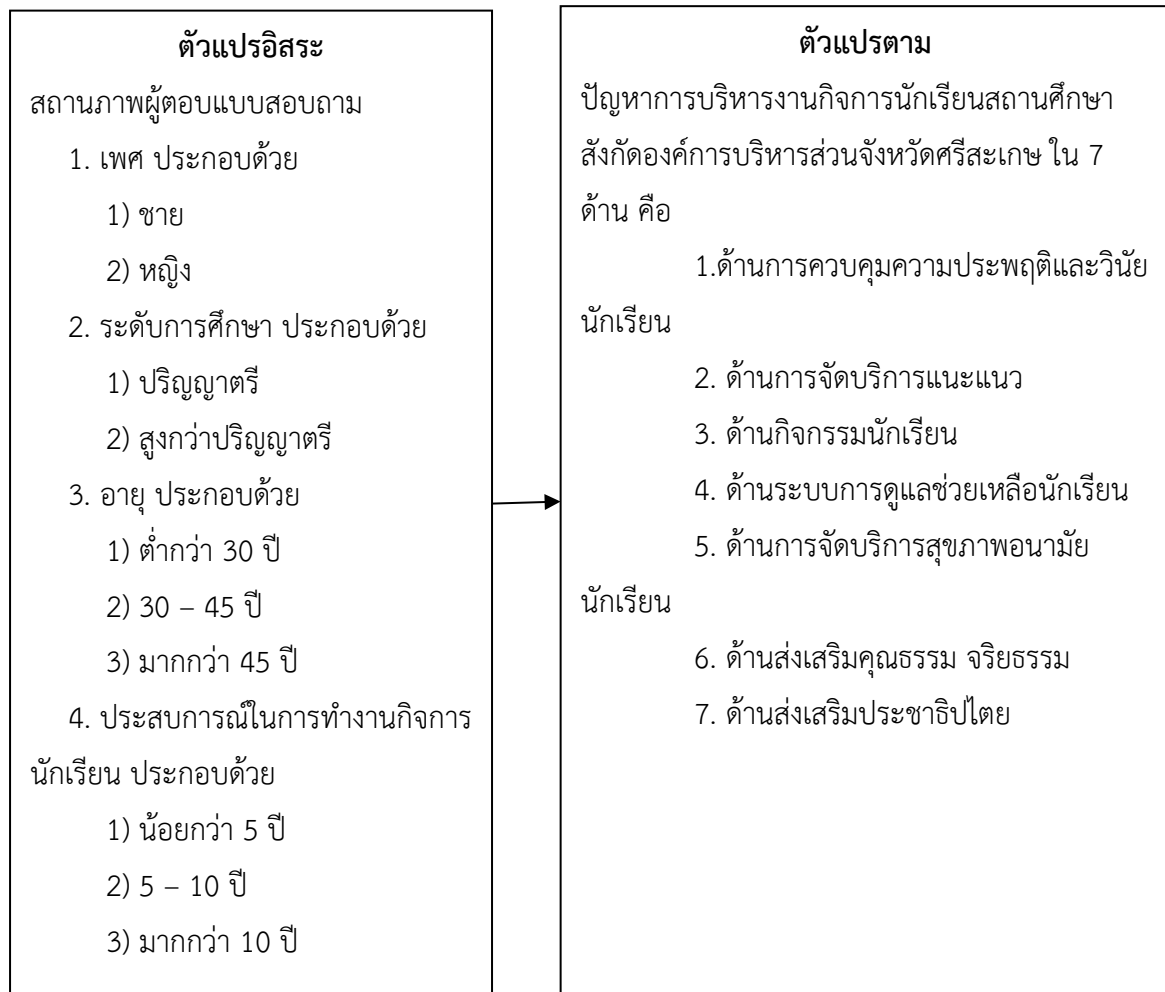
อายุ จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย

- 1) ต่ำกว่า 30 ปี
- 2) 30 – 45 ปี
- 3) มากกว่า 45 ปี

ประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย

- 1) น้อยกว่า 5 ปี
- 2) 5 – 10 ปี
- 3) มากกว่า 10 ปี

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาประเด็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ตามแนวการดำเนินงานกิจการนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ใน 7 ด้าน คือ 1.ด้านการควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน 2. ด้านการจัดบริการแนะแนว 3. ด้านกิจกรรมนักเรียน 4. ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5. ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน 6. ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม 7. ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: ประชากร ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 1,452 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ, 2565) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 316 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553) กำหนดกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มโดยการเปรียบเทียบสัดส่วนตามจำนวนประชากรทั้งหมด แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุและประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน
สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธี
ของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล: ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และทำการวิเคราะห์
ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์
ในการทำงานกิจการนักเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ และร้อยละ

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งโดยภาพรวมรายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานอยู่ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานอยู่ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษาสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งภาพรวม รายด้าน และรายข้อ จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา
โดยใช้ t - test อายุและประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน โดยใช้ F-test

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ศรี
สะเกษ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อายุ และ โดยใช้
ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ และ ประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	129	40.80
หญิง	187	59.20
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	156	49.40
สูงกว่าปริญญาตรี	160	50.60
3. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	87	27.50
30 – 45 ปี	144	45.60
มากกว่า 45 ปี	85	26.90
4. ประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน		
น้อยกว่า 5 ปี	173	54.70
5 -10 ปี	101	32.00
มากกว่า 10 ปี	42	13.30
รวม	316	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 59.20 และเพศชาย จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 49.40 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60 โดยมีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 รองลงมา มีอายุ และมีอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 มีประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียนน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 54.70 มีประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียนอยู่ระหว่าง 5 -10 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 และมีประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียนมากกว่า 10 ปี จำนวน 42 คน ร้อยละ 13.30

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมรายด้านและรายข้อโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ แปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน
สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน	ความคิดเห็น		แปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน	2.94	0.64	ปานกลาง	2
ด้านการจัดบริการแนะแนว	2.93	0.63	ปานกลาง	3
ด้านกิจกรรมนักเรียน	2.95	0.59	ปานกลาง	1
ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	2.93	0.64	ปานกลาง	4
ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน	2.92	0.65	ปานกลาง	5
ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม	2.90	0.65	ปานกลาง	7
ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย	2.91	0.64	ปานกลาง	6
โดยรวม	2.93	0.64	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, S.D.= 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกิจกรรมนักเรียน ($\bar{X} = 2.95$, S.D.= 0.59) ด้านการควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน ($\bar{X} = 2.94$, S.D.= 0.64) ด้านการจัดบริการแนะแนว ($\bar{X} = 2.93$, S.D.= 0.63) ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 2.93$, S.D.= 0.64) ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน ($\bar{X} = 2.92$, S.D.= 0.65) ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย ($\bar{X} = 2.91$, S.D.= 0.64) ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 2.90$, S.D.= 0.65)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน
สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งภาพรวม รายด้านและรายข้อ จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา โดยใช้ t - test อายุและประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน โดยใช้ F-test

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม เพศ

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	N=129		N=187			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการควบคุมความประพฤติและวินัย						
นักเรียน	3.00	0.50	2.89	0.20	2.684*	0.008
ด้านการจัดบริการแนะแนว	2.87	0.19	2.88	0.22	-0.389	0.698
ด้านกิจกรรมนักเรียน	2.91	0.15	2.89	0.20	.757	0.450
ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	2.85	0.21	2.89	0.23	-1.434	0.153
ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน	2.86	0.21	2.87	0.24	-0.419	0.675
ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม	2.84	0.20	2.85	0.25	-0.363	0.717
ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย	2.86	0.22	2.86	0.27	-0.078	0.938
โดยรวม	2.88	0.24	2.88	0.23	-0.727	0.468

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม เพศ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวม ของเพศชาย ($\bar{X} = 2.88$) มีค่าเท่ากับ เพศหญิง ($\bar{X} = 2.88$) และความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม เพศ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านต่างกันในการควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของเพศชาย ($\bar{X} = 3.00$) มีค่ามากกว่า เพศหญิง ($\bar{X} = 2.89$)

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม ระดับการศึกษา

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	Sig.
	n=156		n=160			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการควบคุมความประพฤติและวินัย						
นักเรียน	2.96	0.44	2.91	0.26	1.151	0.250
ด้านการจัดบริการแนะแนว	2.90	0.21	2.85	0.19	2.182*	0.030

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	Sig.
	n=156		n=160			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านกิจกรรมนักเรียน	2.92	0.18	2.88	0.19	1.756	0.080
ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	2.87	0.25	2.87	0.20	-0.158	0.874
ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน	2.86	0.26	2.87	0.20	-0.621	0.535
ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม	2.85	0.26	2.85	0.21	0.005	0.996
ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย	2.87	0.27	2.85	0.22	0.551	0.582
โดยรวม	2.88	0.27	2.87	0.21	0.883	0.378

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม ระดับการศึกษา ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวม ของบุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X}$ = 2.88) มีค่ามากกว่า บุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}$ = 2.87) และความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านต่างกันในการจัดบริการแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X}$ = 2.90) มีค่ามากกว่า บุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}$ = 2.85)

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม อายุ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
ด้านการควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.021	2	0.01	0.08	0.923
	ภายในกลุ่ม	40.705	313	0.13		
	รวม	40.726	315			
ด้านการจัดบริการแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	0.143	2	0.071	1.725	0.18
	ภายในกลุ่ม	12.966	313	0.041		

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
รวม		13.109	315			
ด้านกิจกรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.064	2	0.032	0.946	0.389
	ภายในกลุ่ม	10.572	313	0.034		
	รวม	10.636	315			
ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.068	2	0.034	0.667	0.514
	ภายในกลุ่ม	15.914	313	0.051		
	รวม	15.982	315			
ด้านการจัดบริการสุขภาพ อนามัยนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.02	2	0.01	0.186	0.831
	ภายในกลุ่ม	16.567	313	0.053		
	รวม	16.586	315			
ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.042	2	0.021	0.39	0.677
	ภายในกลุ่ม	17.032	313	0.054		
	รวม	17.075	315			
ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	0.018	2	0.009	0.147	0.863
	ภายในกลุ่ม	19.449	313	0.062		
	รวม	19.467	315			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.008	2	0.004	0.292	0.747
	ภายในกลุ่ม	4.447	313	0.014		

[356]

Citation:

สุทธิพงศ์ เทียงธรรม. (2566). ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (2), 345-360

Theingtham, S., (2023). Student Affairs Administration Problems Educational Institutions under the Sisaket Provincial Administrative Organization.

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (2), 345-360; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.75>

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS.	F	Sig.
รวม	4.455	315			

จากตารางที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม อายุ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
ด้านการควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.25	2	0.125	0.968	0.381
	ภายในกลุ่ม	40.476	313	0.129		
	รวม	40.726	315			
ด้านการจัดบริการแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	0.071	2	0.036	0.854	0.427
	ภายในกลุ่ม	13.038	313	0.042		
	รวม	13.109	315			
ด้านกิจกรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.079	2	0.04	1.177	0.310
	ภายในกลุ่ม	10.557	313	0.034		
	รวม	10.636	315			
ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.005	2	0.003	0.053	0.948
	ภายในกลุ่ม	15.977	313	0.051		
	รวม	15.982	315			
ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.046	2	0.023	0.435	0.647
	ภายในกลุ่ม	16.54	313	0.053		
	รวม	16.586	315			
ด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.033	2	0.016	0.302	0.739
	ภายในกลุ่ม	17.042	313	0.054		
	รวม	17.075	315			
ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	0.035	2	0.017	0.281	0.755
	ภายในกลุ่ม	19.432	313	0.062		
	รวม	19.467	315			

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.01	2	0.005	0.357	0.700
	ภายในกลุ่ม	4.445	313	0.014		
	รวม	4.455	315			

จากตารางที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกข้อ อาจเนื่องมาจาก การพัฒนาระบบงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษได้อาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยทำให้มีความเป็นระบบมาก สอดคล้องกับวรรณกรรม บุญดอก (2559) ที่ทำการศึกษา สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับ ปานกลาง ที่มีปัญหา ได้แก่ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ในด้านการพยาบาลเวชภัณฑ์และอุปกรณ์การปฐมพยาบาล นักเรียนที่โรงเรียนรับเข้าศึกษาในแต่ละปี มีปัญหาทางด้านความสามารถในการเรียนอ่อน ขาดงบประมาณและอุปกรณ์ที่จะสนับสนุนในการจัดกิจกรรมและการสอนซ่อมเสริมนักเรียนไม่สนใจที่จะรับการสอนซ่อมเสริม

2. ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม เพศ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านต่างกันในการควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 อาจเนื่องมาจาก การดำเนินงานของงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ การบริหารจัดการจึงต้องมีความสอดคล้องกันเกิดเป็นแนวทางที่บุคลากรต้องปฏิบัติตาม ต่างกับ อะห์มัด ยี่สุนทร (2562) ที่ทำการศึกษา การดำเนินงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านต่างกันในการจัดบริการแนะ

แนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 อาจเนื่องมาจาก ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ส่งผลให้การดำเนินงานกิจการนักเรียนต้องอาศัยรูปแบบการดำเนินการที่ชัดเจน สอดคล้องกับ ทองแดง แสงบุญ (2564) ที่ทำการศึกษา การบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนปทุมราชวงศา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนปทุมราชวงศา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 เมื่อทำการจำแนกตาม ระดับการศึกษา อายุ และ ขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม อายุ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การบริหารงานกิจการนักเรียน เป็นการบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ดังนั้น จึงเป็นงานที่ได้รับความสำคัญในการบริหารจัดการ ทำให้มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการพัฒนางาน ส่งผลให้สามารถดำเนินงานได้ตรงตามเป้าหมาย ต่างกับ อะห์มัด ยี่สุนทร (2562) ที่ทำการศึกษา การดำเนินงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี จำแนกตาม ประสบการณ์ โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกัน

5. ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานกิจการนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การทำงานกิจการนักเรียนตามระบบการบริหารงานก่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน ต่างกับ ตรีรัตน์ นระ (2565) ที่ทำการศึกษา การส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี และ 11 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านการควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน ด้านการจัดบริการแนะแนว ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาจึงควรดำเนินการ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ด้านกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมประเพณีสำคัญใน ท้องถิ่น และกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมมากขึ้น
- 1.2 ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและการพัฒนา บุคลิกภาพ โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรม ภายบริหารหน้าเสาธง
- 1.3 ด้านการแนะแนว โรงเรียนควรมี การจัดกิจกรรมแนะแนวรายสัปดาห์ และมีการจัดหางานพิเศษ ให้นักเรียนทำเพื่อหารายได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียน
- 2.2 ควรศึกษาประเมินประสิทธิภาพในการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อจะได้รับทราบระดับการ บริหารว่ามีประสิทธิภาพมาก หรือ น้อยเพียงใด เพื่อจะได้นำมาพัฒนาการบริหารงานกิจการให้มี ประสิทธิภาพให้ครบทุกที่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *การจัดการศึกษา*. กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา.
- ตรีรัตน์ นระ. (2565). การส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. *Journal of Roi Kaensam Academi*, 7 (2), 311 – 322.
- ทองแดง แสงบุญ. (2564). “การบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนปทุมราชวงศา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29,” *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 5 (1), 179 -188.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรารณ บัญดอก. (2559). *สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอกสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2*. วิทยานิพนธ์. การศึกษามหาบัณฑิต. การบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิทย์ หนองไผ่. (2565). *การบริหารกิจการนักเรียน*. กรุงเทพฯ : โอเดียน.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ, (2565). *รายงานการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ*.
ศรีสะเกษ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ.
- อะหมัด ยี่สุนทร. (2562). *การดำเนินงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี*. วิทยานิพนธ์. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. การบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd Edition. New York: Harper and Row. Publications.